

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 648/2017
27.06.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због продуженог кривичног дела проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Горана Стајића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К 226/14 од 07.04.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 84/17 од 07.02.2017. године, у седници већа одржаној дана 27.06.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблаговремен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К 226/14 од 07.04.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 84/17 од 07.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту К 226/14 од 07.04.2016. године, окр. АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од четири године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а у случају опозива условне осуде окривљеном ће се у утврђену казну урачунати време проведено у притвору од 01-ог до 29.12.2008. године.

Истом пресудом окр. ББ оглашен је кривим због кривичног дела проневера из члана 364. став 1. КЗ за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а у случају опозива условне осуде окривљеном ће се у утврђену казну урачунати време проведено у притвору од 01-ог до 29.12.2008. године.

Изреком пресуде у делу под II окривљени ББ и АА ослобођени су од оптужбе за кривично дело фалсификовање службене исправе у саизвршилаштву из члана 357. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ.

Одлучујући о изјављеним жалбама Основног јавног тужиоца у Великом Градишту и бранилаца окривљених ББ и АА, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 84/17 од 07.02.2017. године, делимично усвојио жалбу браниоца окр. АА и првостепену пресуду преиначио само у делу одлуке о досуђеном имовинскоправном захтеву, док је жалбе ОЈТ у Великом Градишту, жалбу браниоца окр. ББ и жалбу браниоца окр. АА у преосталом делу, одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. АА, адв. Горан Стајић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неблагоприятен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. став 2. тачка 1. члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред жалбеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5. ЗКП којом су права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињенице да је окр. АА, пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 84/17 од 07.02.2017. године примио дана 24.02.2017. године, а да је бранилац окривљеног, адв. Горан Стајић, захтев за заштиту законитости поднео препорученом пошиљком, дана 03.04.2017. године, дакле након протекла рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 3. и 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио неблагоприятним, с тим што окривљени и његов бранилац имају могућност да Републичком јавном тужиоцу упуте иницијативу за подношење овог ванредног правног лека у складу са уставним правом на упућивање предлога државним органима (члан 56. Устава Републике Србије).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.